

νήτου, πῶς εὗρεθῆ εἰς τὴν τρομερὰν αὐτὴν θέσιν, καὶ εὖτος ἐπέσπευσε τὸν πλοῦν του εἰς Τύννητα. Ἐκεῖθεν δὲ ἀπέστειλεν ὁ Γάλλος πρόξενος ἀμέτως τὴν Ῥεβέκκαν μετὰ τῶν γονέων καὶ συγγενῶν τῆς διὰ ταχυπλόου ἀτμοκινήτου εἰς Ἀλγέριον, καὶ τοῖς ἔδωκεν γράμματα πρὸς τὸν διοικητὴν, ἀλαλαβάνοντα ἐν συντόμῳ περὶ τῶν διατρεφάντων. Τὸ σταλὲν ἀτμοκίνητον ἔφθασε πρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου εἰς Ἀλγέριον ἅμα δὲ τοῦτο ἐλλειμενίσθη ἀμέτως συνέλαβεν ὁ ἀξιωματικὸς τῆς φυλακῆς τὸν πλοίαρχον καὶ τὸν Ἀβραάμην. Ἀμρότεροι δὲ μεταφέρθησαν ἐνώπιον τοῦ διοικητοῦ ὅπου ὁ Ἀβραάμης εὗρεθῆ ἐνώπιον τοῦ θύματός του. Διὰ τὴν γαίην δὲ μεγαλητέρα ἡ περιπλοκὴ ἐπαρουσιάσθη μετ' ὀλίγον καὶ ἡ Γαλλίς σύζυγός του ἦις μαθοῦσα τὴν ἔλευσιν ἀτμοκινήτου ἐκ Τύννητος μετέβη εἰς τοῦ διοικητοῦ διὰ τὴν πληροφόρησιν περὶ τοῦ ἀνδρός τῆς. Εἰς τὴν πρῶτην στιγμήν τῆς συνελεύσεως ταύτης ἐφάνη ἐμβρόνχιος ὁ Ἀβραάμης, ἀλλὰ ταχέως ἐπεκράτησεν εἰς τὸ νοῦν του ἡ σταθερὰ ἰδέα ἧτις τὸν εἶχε καταλάβει, καὶ ἀνευ διαταγῆς ὤμολόγησε τὸ ἐγκλήμα του. Μετὰ δὲ ταῦτα σιρνεύει πρὸς τὴν Ῥεβέκκαν «Σὲ παρέδωκα «εἶπε» εἰς τὴν θάλασσαν ἐπειδὴ ἐπίστευα δι' ἐπιβίαν ἢ θεῖα πρόβουσι νὰ ἤθελε τῆ σωτηρίαν σου Ἐὰν ἀπεθῆκηες, ἤθελεν εἶναι τοιαύτῃ ἡ εἰμαρμένη καὶ ὁ προσορισμός σου. Ἀλλὰ σὺ ἐσωθῆς καὶ ἐγὼ χάνομαι.»

Ἀμρότεροι αἱ γυναῖκες ἔχυσαν ἄρθρον δάκρυα, καὶ ἡ φυσικὴ τῶν πρὸς ἀλλήλας ζηλοτυπία κατεβλήθη ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ σώσῃ τὸν ἐρώμενον ἀπὸ τῶν ἀναπορεύτουσιν συνεπειῶν τῆς ἀπονενοημένης πράξεώς του. Καὶ ἡ μὲν Ῥεβέκκα ἐδοκίμασε ν' ἀναιρέσῃ πρὸς τοῦτο τὴν πρετέραν καταθέσιν τῆς, καὶ ἰκέτευε τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς τῆς νὰ μὴ ἐπιμένωσιν εἰς τὴν ἐκδίκασιν. Ἡ δὲ Γαλλίς ἐπροσπάθει νὰ κινήσῃ τὸν διοικητὴν εἰς οἶκον πρὸς χορήγησιν χάριτος εἰς τὸν Ἀβραάμην· Ἀλλὰ τὰ πάντα εἰς μάτην· διότι οἱ ἀδιάλλακτοι συγγενεῖς τῆς Ῥεβέκκας ἐζήτησαν ἐπιμόμως τὴν τιμωρίαν του. Οὕτω λοιπὸν κατεδικάσθη ὁ Ἀβραάμης εἰς ἐκδοσασίτην δεσμῶν εἰς τὸ κάτεργον ἐν Τουλῶνι, ὅπου κολάζεται ὁμοίως καὶ ὁ Ἑλλήν πλοίαρχος. Μόνος δὲ ὁ μάχος τοῦ Τύννητος ἐξακατέϊστος ἐπέτι ἀνενόχλητος τὸ ἀποτρόπαιον καὶ ἐπικίνδυνον ἐπαγγελμῶ του.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Γράφουσιν ἐκ Λονδίνου εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Havre.

Ὁ Κύριος Βενιαμὴν Βῶυδ (Boyd), εἰς τῶν συνηθῶν συναλλακτικῶν τῶν χρηματιστηρίου τοῦ Λονδίνου, μακρυνθεὶς πρὸ τινος καιροῦ ἀπὸ τῶς ὑποθέσεως, κατεκύασεν ὀκτάδα, τὴν ὅποιαν ὀπλίσις με πέντε εἰς τηλεβόλα καὶ προσλαβὼν ἄλλους τόσους ναύτας, ἀνεχώρησεν εἰς περίπλουν τοῦ κόσμου. Ἡ ὀκτάς αὐτῆ, καλουμένη Wanderer (Περιπλανητὴς), περιέπλεεν ἐσχάτως εἰς τὸν Ἄγ. Φραγκίτικον τῆς Νοτίου Ἀμερικτῆς, ὅθεν ἐπειτα ἀπῆλθεν εἰς Σιδνεῦ τῆς Αὐστραλίας· ἀλλὰ διαβαίνων ἀπὸ τὰς νήσους Σαλομῶ-

νος εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανόν, ὁ Βῶυδ συνέλαβε τὴν θλιβεράν ἰδέαν νὰ υπάγη διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν νήσον Gandaleanar, κειμένην κατὰ τὴν 9ο 40' μοίραν μεσημβρινοῦ πλατους καὶ 117ο, 50', 15' ἀνατολικοῦ μήκους, διὰ νὰ κυνηγήσῃ πτηνά.

Τὴν 14 Ὀβρίου τελευταία, περὶ τὴν τρίτην ὥραν μ. μ. τὸ Wanderer ἡ (Περιπλανητὴς) ἤγκυροβόλησεν εἰς τινα παραλίαν νοτιοδυτικὴν τῆς νήσου ταύτης· καθ' ὅλην δ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν πλῆθος λεμβῶν ἤλθον περίεξ αὐτῆς καὶ πάλιν ἀπῆλθον. Ἡ οὖς, γράφει τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου, διῆλθεν ἀταράχως· ἀλλὰ τὴν ἐπιόυσαν τὸ πρωί, αἱ λέμβοι ἐπέστρεψαν ἅμα ἐρέζε, μὴ φέρονται πρᾶγμα τι πρὸς ἀνιαιλλαγὴν, οὐδὲ ὄπλα εἰς τὸ φανερόν.

Περὶ τὴν ἕκτην ὁμως καὶ ἡμίσειαν ὥραν ὁ Κ. Βῶυδ ἀπεβιάσθη εἰς τὴν ξηρὰν διὰ τῆς λέμβου, συλλεθευόμενος μόνον ὑπ' ἐνὸς Ἰνδοῦ, τὸν ὅποιον ἔλαβεν ἐπιβατὴν εἰς τὴν Ὠκεανίαν· τὸ δὲ πλήρωμα τῆς ὀκτάδος εἶδε τὴν λέμβον αὐτὴν εἰσελθεῖσαν εἰς τι στόμιον μικρὸν, καὶ ἐξαφανισθεῖσαν ὀπισθὲν τινος βραχίαις, ὅπου ἴσταντο πλῆθος Ἰνδῶν.

Μετ' ὀλίγον ὁ Κ. Βῶυδ ἐπυροσκοπήσῃε διὰ τοῦ πυροβόλου του· περὶ δὲ τὴν ἐβδόμην ὥραν ἠκούσθη πάλιν νέα ἐκπυροσκοπήσις· ἀλλὰ τὸ πλήρωμα δὲν ὑπόπτευσεν ἕως τότε κανὲν κακόν. Μετὰ τὸ ἀπόγευμα ὁμοίως οἱ ἄγγιλοι, ἀνοσιεόντες τὰ δόγματα καὶ τὰ ὀρθότατα, καὶ ἐχθρικῶς ἀλαλάζοντες, ὥρμησαν μετὰ πολλὰς λέμβους νὰ κυριεύτωσι προφανέστατα τὴν ὀκτάδα, φέρονταν μόνον τέσσαρας ἀνθρώπους· ἀλλ' οὕτοι, αἱ καὶ ὀλίγοι παρεσκευάσθησαν ἀμέτως εἰς ἀμυντικὰ τῆ τηλεβόλα των ἦσαν ἔτοιμα, πολλαὶ δὲ ἐκπυροσκοπήσεις καὶ μικροτέρως πυροβόλων προηγήθησαν ἀνωρελῶς· ἐπειδὴ οἱ ἄγγιλοι ἐξηκολούθουν πλησιάζοντες, καίτοι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐφρονέοντο· οἱ ἄγγιλοι, ἀπὸ ἐδέχθησαν πολλὰς ἀλλεπαλλήλους βολὰς καὶ ἀπόλεσαν πολλοὺς ἐκ τῶν συντροφῶν των, καθὼς καὶ τινες ἐκ τῶν λεμβῶν των καταβυθισθεῖσας, ἀπεφάσισαν νὰ παλινδρομήσωσιν εἰς τὴν ξηρὰν.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν δύο ἐκ τῶν ναυτῶν τῆς ὀκτάδος ἐμβήκαν εἰς τὴν λέμβον καὶ ὑπῆγον πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ Κ. Βῶυδ, ἐπ' ἐλπίδι ἴσως τὸν ἐπιτύχωσι ζῶντα· δὲν εἶδον ὁμοίως ἄλλα ἔχνη αὐτοῦ, εἰμὴ ἀδιαρροναίκενιά τινα σημεῖα ὅτι ἐπάλαιτε γενναίως σῶμα πρὸς σῶμα πρὸς τοὺς ἄγγιλους ἅμα ἐπάτησεν εἰς τὴν γῆν αὐτὴν δὲ ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ἀνιχνεύτωσι, καθὼς οὐδὲ τὸ συνοδίτην του, οὐδὲ ἄλλο τι ἐκ τῶν πραγμάτων, ὅτι ἐφερον· ὑπέθεσαν λοιπὸν εὐλόγως ὅτι οἱ δύο οὔτοι διτυχεῖς ἐγένοντο βορὰ τῶν ἀγγίλων.

ΤΡΟΜΕΡΑ ΣΦΑΓΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΡΘΟΜΟΝ ΤΟΥ ΜΑΓΕΛΛΑΝΟΥ.

Ἀναγινώσκωμεν μετὰ τῶν εἰδητέων τοῦ Βαλπαράισου (Valparaiso) διαβόρους πράξεις πειρατικᾶς ὑπεριετούτου θρασύτητος καὶ ἀπονοίας, συμβάσας εἰς τὸν Μαγελλανικὸν πορθμόν.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ χώρα Χιλή ἐκτείνει ἀποικιακὸν σφραγιστήριον, ἧτοι φυλακὴν τῶν γασκούργων